

РЕШЕНИЕ

№ 11929

гр. София, 07.04.2025 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, V КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ,
в публично заседание на 07.03.2025 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Пламен Горелски

ЧЛЕНОВЕ: Маргарита Йорданова

Димитър Петров

при участието на секретаря Валентина Христова и при участието на прокурора Яни Костов, като разгледа дело номер **3861** по описа за **2024** година докладвано от съдия Пламен Горелски, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е касационно, проведено по реда на чл. 208 и сл. от Административнопроцесуалния кодекс, вр. чл. 63в от Закона за административните нарушения и наказания.

Юриисконсулт – пълномощник на председателя на Управителния съвет на АГЕНЦИЯ „ПЪТНА ИНФРАСТРУКТУРА“ е оспорил с касационна жалба Решение № 141/09.01.2024 г. на Софийския районен съд, НО, 108^{-ми} състав, постановено по НАХД № 7242/2023 г. С решението е отменен ЕЛЕКТРОНЕН ФИШ за налагане на имуществена санкция за нарушение, установено от електронна система за събиране на пътни такси по чл. 10, ал. 1 от Закона за пътищата, № [ЕГН]/16.02.2021 г., за наложена на ЕТ „НИКИ-НИКОЛАЙ КОЛЕВ-СТЕФКА КОЛЕВА“ имуществена санкция от 2 500 лева, на основание чл. 179, ал. 3б от Закона за движение по пътищата, за извършено нарушение на чл. 102, ал. 2 с.з., вр. чл. 10, ал. 1 от Закона за пътищата.

Касаторът, посредством юриисконсулт: поддържа касационната жалба, съдържаща твърдения за: наличие на касационни основания, по смисъла на чл. 348, ал. 1, вр. ал. 2, ал. 3 НПК; желае юриисконсултско възнаграждение и възразява за прекомерен размер на адвокатското, каквото искане обаче не е заявено от ответника.

Ответникът не се явява. От упълномощен адвокат Х. с молба от 06.03.2025 г. е изразено становище за неоснователност на касационната жалба и заявено искане за присъждане на разноски, в размер на 550 лева, за които е представен списък.

Прокурорът при Софийска градска прокуратура дава заключение за неоснователност на касационната жалба, съответно – за правилност на решението на СРС.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД С. – ГРАД, след анализ на приложените по делото доказателства, на доводите и възраженията на страните, съобразно чл. 218 АПК, приема за установено следното.

Касационната жалба е подадена в срока, определен в чл. 211, ал. 1 АПК от надлежна страна и е процесуално допустима.

Предвид разпоредбата на чл. 218, ал. 1 АПК Съдът е обвързан с посочените в жалбата пороци на решението, но за валидността, допустимостта и съответствието му с материалния закон следи служебно. Доводи за нищожност и недопустимост на обжалваното решение не са наведени от касационния жалбоподател и Съдът не открива при извършената служебна проверка наличието на такива основания.

Съставът на СРС е проверил обективно и всестранно в хода на съдебното следствие писмените доказателства, съставляващи административнонаказателната преписка, като приел за безспорно установено следното: на 16.02.2021 г. в 21. 53 часа с устройство № 10182, представляващо елемент от електронната система за събиране на пътни такси по чл. 10, ал. 1 от Закона за пътищата (намиращо се на път А-6, км. 50+427) е установено нарушение с посочен номер, от ППС с индивидуализирани подробно вид, маса и регистрационен номер, собственост на ЕТ „НИКИ-Николай Колев-Стефка Колева“. Нарушението се изразявало в това, че за ППС изцяло не била платена пътна такса по чл. 10, ал.1, т. 2 от Закона за пътищата, понеже нямало валидна маршрутна карта или валидта тол-декларация за преминаването. Въз основа на констатацията и заснемането бил издаден процесният Електронен фиш за налагане на имуществена санкция за нарушение, установено от електронна система за събиране на пътни такси по чл. 10, ал. 1 от Закона за пътищата, № [ЕГН]/16.02.2021 г.

За да отмени електронния фиш въззивният съд е анализирал нормите на чл.179, ал. 3, ал.3а и ал.3б, чл. 187а, ал. 2 ЗДвП и приел допуснати съществени нарушения на процесуалните правила при издаването му, доколкото: в разпоредбата на чл. 189ж, ал. 1 ЗДвП не е предвидена възможност да се издава такъв, при констатиране на нарушение по чл. 179, ал. 3б ЗДвП; предявеното с ЕФ административно-наказателно обвинение е неясно, понеже не е посочен размерът на дължимата по чл. 10, ал. 1, т. 2 ЗП такса и как следва да бъде изчислена.

Касационната жалба е неоснователна, а оспорваното въззивно решение – правилно и законосъобразно. Касационната съдебна инстанция изцяло споделя мотивите на районния съд, обобщени по – горе, поради което и на основание чл. 221, ал. 2 АПК не намира за необходимо да ги обсъжда и преповтаря.

Преди допълнението на разпоредбата на чл. 189ж, ал. 1 ЗДв.П (Доп. – ДВ, бр. 13 от 2024 г., в сила от 13.02.2024 г.) преобладаващо съдебната практика приемаше, че липсва изрична законова разпоредба, предвиждаща възможността да бъде съставен електронен фиш за нарушение по чл.179, ал.3б ЗДвП. Процесният ЕФ е издаден преди това - на 16.02.2021 г.

След постановяване на въззивното съдебно решение Съдът на ЕС постанови решение от 21.11.2024 г. по дело С-61/23 („Екострой“ ЕООД - Агенция „Пътна инфраструктура“), според диспозитива на което: „член 9а от Директива 1999/62/ЕО, относно заплащането на такси от тежкотоварни автомобили за използване на определени инфраструктури, изменена с Директива 2011/76/ЕС на ЕП и на Съвета, от 27.09.2011 г. трябва да се тълкува в смисъл, че посоченото в него изискване за

съразмерност не допуска система от наказания, която предвижда налагане на глоба или имуществена санкция с фиксиран размер за всички нарушения на правилата относно задължението за предварително заплащане на таксата за ползване на пътната инфраструктура, независимо от характера и тежестта им, включително когато тази система предвижда възможността за освобождаване от административнонаказателна отговорност, чрез заплащане на „компенсаторна такса „ с фиксиран размер“. По т. 49 и т. 50 от мотивите на решението Общостният съд отчита съответно, че: „ЗДвП не дава право на сезирания съд да изменя налаганите глоби или имуществени санкции, и по-конкретно да намалява фиксирания размер, в зависимост от характера или тежестта на извършеното нарушение; по-специално разглежданата в главното производство система от наказания не позволява да се вземе предвид степента на умисъл или непредпазливост на извършеното нарушение, и както следва от член 189з ЗДвП изключва по-конкретно прилагането на смекчаващите обстоятелства, които по принцип са предвидени в ЗАНН; единственото предвидено в тази система адаптиране размера на глобите се отнася до категорията, към която спада съответното превозно средство, която се определя въз основа на броя на осите му; това адаптиране обаче, което е лишено от каквато и да било връзка с поведението на ползвателя на превозното средство или водача му не отчита характера и тежестта на извършеното нарушение; така по-специално при налагането на наказанието сезираният съд не може да вземе предвид разстоянието, изминато от превозното средство, без водачът да е заплатил дължимата пътна такса, тъй като размерът на глобата, с която се санкционира неизпълнението на задължението за плащане е фиксиран и не се променя, нито в зависимост от изминатите без разрешение километри, нито според това дали нарушителят е заплатил предварително размера на ТОЛ - таксата за даден маршрут; освен това адаптирането е изключено, дори ако разстоянието може да бъде изчислено впоследствие“. Констатираното несъответствие между разглежданите норми от Закона за пътищата и Закона за движението по пътищата с член 9а от Директива 1999/62/ЕО сочи на непълно транспониране на същата.

Отхвърлянето на касационната жалба обуславя на основание чл. 63д, ал. 1 ЗАНН, вр. чл. 143, ал. 1 АПК и предвид наличния на л. 92 от делото на СРС договор за правна помощ касаторът следва да бъде осъден да възстанови на ЕТ „НИКИ-НИКОЛАЙ КОЛЕВ-СТЕФКА КОЛЕВА“ разноските за заплатеното адвокатско възнаграждение, в размер на 550 лв., което не се явява прекомерно, предвид чл. 18, ал. 4 от Наредба № 1/09.07.2004 г. за възнаграждения за адвокатска работа.

Водим от гореизложените мотиви и на основание чл. 221, ал. 2, предл. първо АПК, вр. чл. 63в, ЗАНН, Административен съд София- град, V^{-ти} касационен състав,

Р Е Ш И:

ОСТАВЯ В СИЛА Решение № 141/09.01.2024 г. на Софийския районен съд, НО, 108^{-ми} състав, по НАХД № 7242/2023 г.

ОСЪЖДА АГЕНЦИЯ „ПЪТНА ИНФРАСТРУКТУРА“ да възстанови на ЕТ „НИКИ-НИКОЛАЙ КОЛЕВ-СТЕФКА КОЛЕВА“ – ЕИК:[ЕИК] разноските за адвокатско възнаграждение, в размер на 550 лв. (петстотин и петдесет лева).

Касационното решение е окончателно и не подлежи на обжалване, и на протест.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: